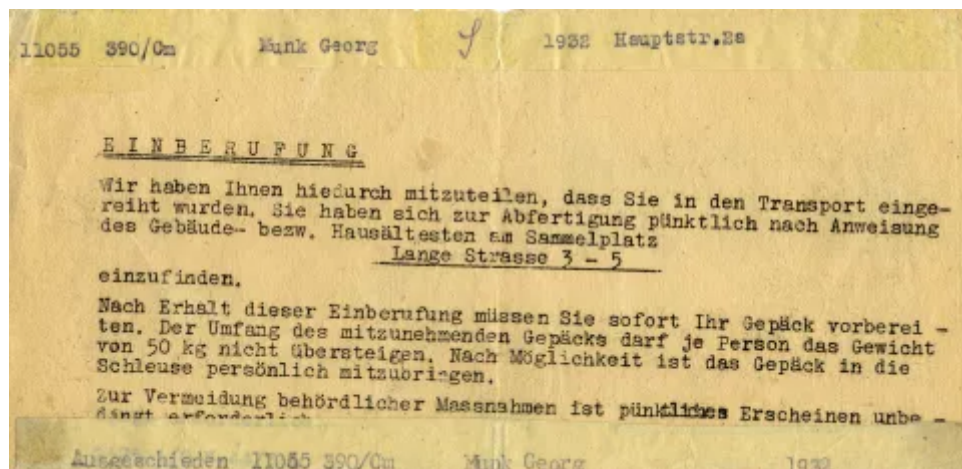

Povolání K Transportu Jiřího Munka

Tohle je povolání k transportu, který jsem dostal během svého pobytu v Terezíně v říjnu 1944. Obvykle se dostávaly v noci. Bývalo tam jen pár údajů: jméno, číslo transportu a kde se máte hlásit. V překladu se tam říká zhruba tohle: Jsme tímto nuceni vám oznámit, že jste byl zařazen do transportu, takže se musíte nahlásit na Lange Strasse 5. Po obdržení tohoto rozkazu si musíte okamžitě připravit zavazadlo, to nesmí přesáhnout 50 kg. Pokud je to možné, noste své zavazadlo sami. Je zcela nezbytné nahlásit se včas, pokud se chcete vyhnout sankcím.

V nižší části je nalepen úzký proužek, na kterém je napsáno, že jsem byl následně z transportu vyřazen. Dvakrát se totiž stalo, že jsme byli s maminkou povoláni k transportu, ale těsně než vlak odjel, poslal nás velitel Rahm pryč. Bylo to jistě proto, že maminka pracovala jako dělnice na slídě pro německý vojenský průmysl.

Odbavování transportů do Osvětimi se odehrávalo v Hamburských kasárnách, kde jsme s maminkou bydleli na začátku. Kvůli tomu nás pak přestěhovali jinam. Na dvoře těchto kasáren se museli všichni povoláni shromáždit. Směli mít s sebou pouze jedno zavazadlo. Kasárnami se prošlo na druhou stranu, kde byla vlečka a nákladní vagóny, tam se nastupovalo do transportu. Nikdo z nás nevěděl, kam vlastně transporty míří. Každý vězeň určený do transportu musel mít na krku pověšenou ceduli se svým číslem a s číslem transportu. Člověk přestal být člověkem a stalo se z něj pouhé číslo. Pamatuju se, že už při cestě do Terezína jsme měli čísla, já byl CM390. Při transportu do Osvětimi se dostávalo nové číslo. Já dostal číslo 11055.